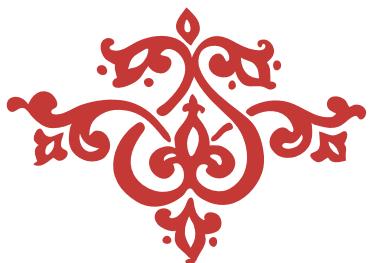

АПОСТОЛ

ИЗДАТЕЛЬСТВО МОСКОВСКОЙ ПАТРИАРХИИ
РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ
МОСКВА. 2015

УДК 264-67
ББК 86 372
А 76

По благословению
старейшаго патриарха московского и всея руси
КИРИЛЛА

Апостол. — М.: Издательство Московской Патриархии Русской Православной Церкви,
A 76 2015. — 516 с.

ISBN 978-5-88017-129-3

© Издательство Московской Патриархии
Русской Православной Церкви, 2015

СВЯТЫЙ ГЕОРГИЙ ПАМЯТИ ПОСЛАНИЯ
КО ПЕРШАПАПАЛЮКИИ ПОСЛАНИЯ

в двадцати стихах апостольских,
где кийждо ихъ проповѣда, и како скончасѧ,
и стаамъ ихъ тѣлеса гдѣ положена суть.

Святой пётръ, братъ андрея первозваннаго, въ града неславна и худа,
именемъ вифасиды, сынъ юнинъ, въ племени симеона, иже оубъ есть
нынѣ первый и верховный апостолъ, и преизбранный христовъ рабытель, яко
тавляется епистолами своими. И проповѣда первѣ во іудеи, также во антиохіи,
и въ понти, и въ галати, и каппадокіи, во асіи же и въ вифуніи, и во італіи
и во ілліріи, єнли гдѣ нашетъ ииса христъ: сидѣ же и до рима, и сименъ
волхвъ ѿбѣщавшъ пред царемъ ѿблигити петру, не сѹщъ поистинѣ сложитъ
вѣ: глаголаше бо вмалѣ на небеса взыти, и таѣ пред всѣми низложити
петру. И дню пареченню, и державномъ нерѣнѣ на таковѣ позорище со многими
пришедшими: сименъ же ѿглавїе да фіново на главѣ своїй положи, и строеніи
вѣсовскими и пѣсными себѣ ѿгради въ, восхищеніе идлѣ по воздѣху. Святой
же пётръ, протягъ преподобнїи свой рѣцѣ, помолисѧ, и рече: гдѣ прослави имѧ
твоѣ стое, и вѣсовска мечтанила да растаютъ. И къ симену воззрѣвъ,
вѣлиимъ гласомъ рече: пред лицемъ всіхъ, на земли зрачиши, ты падъ
разсадися. и ѿбѣ словомъ тогѡ, вѣсове яко въ огнѧ ѿбѣгоща, и аполовымъ
гласомъ на землю егѡ пустыша, и падъ вѣсь сокрушился. Послѣдній же въ римѣ
святой пётръ при нерѣнѣ царѣ проплатъ бысть стремглавъ, самомъ тако
извѣльшися: и погребенъ бысть въ томже римѣ, мѣсѧца іюня въ ѿфий день.

Андрей

В

Андрéй первозвáнnyй, братъ петрóвъ, проповѣда єнлїе хртóво вїѳлїніи, понту и армéнii, скýфѡмъ, и согдáемъ, и горсíнѡмъ: проповѣда же и въ севастополи велíцкъ, идѣже єсть полкъ ассирийскъ, и дзарови, и схлїміни, и фарсїси, идѣже живѣтъ мбрн, и сшедъ даже до єллады, и въ патрѣхъ ахайскіхъ, на кртѣ расплатъ бысть ѿ ег҃еата царј тирска, и скончася тамъ, и погребенъ бысть.

Іакѡвъ зеведéовъ, братъ іѡанна єлїста, Обѣманадеслате колѣнома разсѣлнома проповѣда єнлїе хртóво: ѿ йорода же тетрархъ іѡдѣйска, благодерзнѣтия ради, оубїенъ бысть мечемъ, и тѣ погребенъ бысть во іѡдѣи.

Іѡаннъ благовѣстникъ и бгослóвъ, братъ іакѡвъ, возлегъ на перстѣхъ хртovyxъ, во асии проповѣда єнлїе хртóво, ѿ траїана же царј римска въ заточенїе посланъ бысть въ патмоскїй Островъ, словесе ради гдн: и тѣ написа єнлїе, и вдаде є гаїю страннопрїимцъ. По скончанїи же траїана возвратися ѿ Острова во єфесъ и тѣ жива себѣ погребе, сый лѣтъ ста и двадеслати, бжїю вблею.

Фїліппъ же апѣлъ, сей бѣ ѿ виѳсаїды, вѣси петробы и андреевы, въ горнѣй же фртгїи проповѣда єнлїе хртóво: во іераполи же расплатъ бысть стремглавъ при дометїанѣ, и тѣ погребенъ бысть славиши своими ємъ.

Барѳоломеј же ѿ галаады, індіанѡмъ проповѣда єнлїе хртóво, єже ѿ матѳеа стбѣ благовѣствованїе даде ѻмъ, въ свой ѻмъ лзыкъ написавъ: во алфенїстѣмъ же градѣ, въ веліцѣи же армени, расплатъ бысть стремглавъ, и тѣ погребенъ бысть, во албанѣ велікихъ раменъ.

Фѡмá же апѣлъ [такоже преданїе пишетъ,] бѣ ѿ панеада града галлѣйска, парѳомъ же и мидомъ проповѣда єнлїе хртóво, пѣрсомъ же и германѡмъ, и үрканимъ и індіанѡмъ, и вактромъ и маргомъ: и ѿ нїхъ кѡпїи проводенъ скончася, и погребенъ бысть во градѣ каламїстѣмъ славиши.

Матѳеј же єнлїстъ баше ѿ іерлїма, и тѣ написа єнлїе хртóво євреїскимъ лзыкомъ, и преложи ѿ іѡаннѣ бгослóвъ ѿ євреїска лзыка въ греческїй лзыкѣ: во іераполи же партїи мечемъ проводенъ скончася, и погребенъ бысть славиши, написа житїе свое, такъ бысть старѣй мытаремъ, а во избрании апѣлъ бысть и первый писецъ стбимъ тайнамъ гдѣ нашегъ іїса хртѣ.

Іакѡвъ алфeовъ, иже и братъ матѳеевъ, кѹпнъ бо алфeа имѣюще Отца, той іазыкѡмъ хртѣ проповѣдавъ, сѣма бжїтvenno именованїемъ ѿбогатисѧ: и такъ къ проповѣданїю подвижесѧ, и ненаказаннымъ соборы крѣпкѡ ѿбличалъ, на кртѣ повѣшенъ, бгѣ дѣхъ предаде.

Іода іакѡвъ, иже въ лѣкинѣ благовѣстїи, и въ дѣланїи ѿда, матѳеемъ же и маркомъ фаддеи и ленеи нареченныи, братъ по плоти іавльсъ гдѣ

А

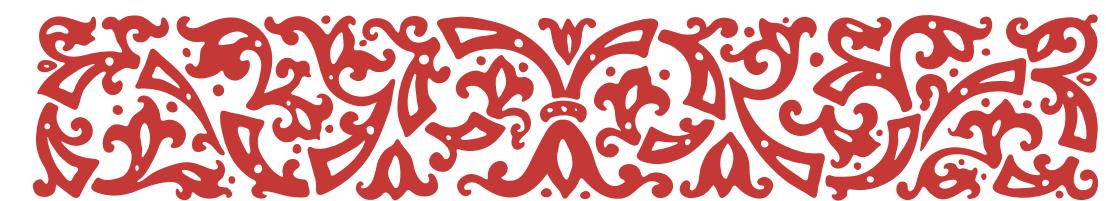
ВI

нашегъ іїса хртѣ: той въ месопотамїи проповѣдавъ благовѣстїе, послѣди ѿ нївѣрныхъ повѣшенъ на дрѣвѣ, и ѿ нїхъ сострѣланъ скончася.

Симѡнъ зилотъ, иже ѿ каны галлѣйскїя, иже во іѡанновѣ благовѣстовоанїи наѳананіалъ, той всю магрїтанію и африкїскю страну прошёдъ, таже во вртгїанїю дошёдъ и хртѣ проповѣдавъ, расплатъ скончася.

Матѳеј же, єдинъ сый ѿ седмideslati оученикъ, єгоже іави гдѣ нашъ по воскрїи и з мертвыхъ, иже причтенъ бысть къ єдинонадеслатимъ апѣломъ, во іѡдѣи мѣсто іскарїутскаго, проповѣда єнлїе гдѣ нашегъ іїса хртѣ во виѣшинѣи ѿбїопїи, и тѣ мѣкъ прїятъ ѿ єфиопланъ, на ісовѣ пристанници.

Пағелъ же, повнегда прїяти ємъ власть ѿ архїерea, идѣцъ ємъ въ дамаскъ, погубленїю предати всѣ нарицающыа има іїсъ хртóво, и приближайющыа ємъ къ дамаскъ, и јбїе свѣтомъ нѣнымъ ѿблистиаemy, и слыша глаꙑючи ємъ, такъ невозможно бысть ємъ, человѣкъ свѣтъ, ѿдолѣти сілѣ вжїей. и тамъ речено ємъ, да идетъ въ дамаскъ, ко оученикъ хртóвъ ананїи, иже и крести єго: и ѿ тогъ часа вниде во апѣльство, и бысть хртѣ сосудъ избранный, и такъ нѣкоторый крилатъ, всю вселенїю ѿблекъ олови: наченъ же ѿ іерлїма, дойде до іллїрика, и італіи, и іспанїи, проповѣда єнлїе хртóво. И посемъ пришёдъ въ римъ, и мнозѣхъ побѣнивъ тамъ, и повелѣнїемъ кесаревымъ оученъ бысть виѣхъ града. Такъ скончася блаженный пағелъ: и на єдиномъ мѣстѣ съ петрому положены быша обио твлеса.

Сей предреченный и совершеннный мѣжъ писанїя различна ѿстави наимъ, греческа же и римска: занеже обѣма лзыкома ізвѣскилъ бѣ, и совершено въ разномъ. По оумертвїи же доклїтїана и лїкинѧ, дойде своею жилища, и бѣ правитель тирскїя цркве до івлїана мѣчитела: занеже не іавѣ, но тай своими кнѧзи івлїанъ оубиваше хртїаны. Паки дириѳеи дойде ѿдска града, въ нѣмже и іавѣ бывъ івлїановыми кнѧзи, и многи раны прїемъ въ веліцѣи старости, хртїва ради исповѣданїя мѣченїемъ скончався, сый лѣтъ ста седмї. Сей стый дириѳеи ѿ седмideslati апѣльхъ и оученицѣхъ

хртвыхъ глаголетъ: ѿ ніхже множайши єпіскопи въ разлічныхъ іазыцехъ быша: іній же въ слвжбахъ слова, іхже бжтвенный пагель въ посланіихъ цблла поминаетъ: по воскрнїи во із мртвыхъ гда бга и спса нашега йса хрт, по мнозбхъ лбтвхъ встхъ іхъ wrбтъ и написа, іхже імена суть сїа.

Іакувъ братъ гдень, первыи єпіскопъ іерлім, іже самъмъ гдемъ постравленъ, дрёвомъ бѣлльнымъ главъ ємъ сокрушиша, и скончася.

Клеопа, іже и симеонъ братъ гдень, бывъ вторый єпіскопъ іерлім: іже видѣ гдѣ по воскрнїи, дометїаномъ царемъ расплатъ скончася.

Фаддей, іже донесе єпістолю аугарю во ёдес: сей исцѣли ємъ недгъ.

Анаїа, іже крестивый стаго апла пагла, въ дамасцѣ бысть єпіскопъ.

Стефанъ первомученикъ, ѿ іудей каменемъ побѣнъ, скончася.

Фліппъ, ёдинъ ѿ седмі, іже крестивый симона волхвъ и каженика канда-кіна, въ трапліи асистѣи бысть єпіскопъ.

Прохоръ, и той ёдинъ ѿ седмі же, въ нікомидіи віфлімістѣи бысть єпіскопъ.

Ніканоръ, ёдинъ ѿ седмі, въ тойже денъ оўмре, воньже и стыи стефана, съ двѣма тыслцами вѣровавшими во хрт.

Тімѡнъ, ёдинъ ѿ седмі, во Островѣ аравстѣи бысть єпіскопъ, сожжены вѣлины, скончася.

Парменъ, и той ёдинъ ѿ седмі, іже пред очима апль оўмре во своєй слвжбѣ.

Ніколай, и той ёдинъ ѿ седмі, въ самаріи бысть єпіскопъ: но ѿ вѣры оуклонися съ симономъ.

Варнава, іже съ пагломъ послужи словъ, и въ мрѣ хртѣ проповѣда, въ медюланѣ бысть єпіскопъ.

Маркъ єнлістъ, петромъ апломъ во алєзандрии постравленъ бысть єпіскопъ.

Сіла, іже съ пагломъ слово проповѣдавъ, въ корінѳѣ бысть єпіскопъ.

Лкѧ, іже съ пагломъ по вселенії слово проповѣда, въ солонѣ бысть єпіскопъ. Лкѧ оубш єнлістъ, ваше рдомъ ѿ антгохіи сірскїя, шедъ въ фівъ македонскю при траянѣ царѣ, врачблай: написа же первѣе стое єнліе, къ феофіл, нѣкоемъ ігемонъ, вѣровавшъ во хрт. и паки по лбтвхъ мнозбхъ стртей гднихъ повелевшъ стомъ апль петръ, изложити ємъ дѣланіемъ стыихъ апль, и посемъ изложи стыи лкѧ дѣланія стыихъ апль, къ семъже феофіл. и сїа совершивъ, съ мромъ двшъ свою гдеви ѩдаде: и тако почи въ фівѣ. стыла же мочи єгѡ ѿ фівы пренесены быша въ церковь стыихъ апль, и подъ стое трапезою положени.

Сілаанъ, іже съ пагломъ слово проповѣда, въ солонѣ бысть єпіскопъ.

Кріспъ, єгоже апль поминаетъ въ тімоѳеевѣ второмъ посланїи, въ халкідонѣ галліеистѣи бысть єпіскопъ.

Епенетъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ карфагенѣ бысть єпіскопъ.

Андронікъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ панонїи бысть єпіскопъ.

Амплій, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, на оудѣ бысть єпіскопъ.

Оурованъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ македонїи бысть єпіскопъ.

Стахнъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, андрей апль понтское море преплавам, и дошедшъ агрікополь, єпіскопа єго въ вѣзантіи острони.

Апеллай, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, во іракліи бысть єпіскопъ.

Фунелль, во єфесѣ бысть єпіскопъ: послѣди же симново оученїе прїатъ.

Ермогенъ, въ мегарѣ фрачестѣи бысть єпіскопъ.

Димасъ, єгоже апль въ тімоѳеевѣ єпістоли второї поминаетъ, іако фунелль и єрмогенъ противистася оученїю вжю: а димасъ возлюби иынѣшинїи вѣкъ, въ солонѣ іерей бысть ідашумъ, ѿ ніхже апль іаанинъ пишетъ: ѿ насъ изыдоша, но не быша ѿ насъ.

Аполлона, єгоже апль поминаетъ, въ смирнѣ бысть єпіскопъ, прѣждѣ стаго полукарпа.

Арстовль, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, во врганїи бысть єпіскопъ.

Паркіссъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, во афінѣ бысть єпіскопъ.

Іордішнъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ патрѣ бысть єпіскопъ.

Агавъ, єгоже дѣланія апльскала поминаютъ, іже и даръ пророческїй прїатъ.

Рофъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ фівѣ бысть єпіскопъ.

Асигкрітъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, во арканѣ бысть єпіскопъ.

Флегонтъ, єгоже апль къ колоссамъ въ єпістоли поминаетъ, въ маратонѣ бысть єпіскопъ.

Ермінъ, єгоже апль въ римстѣи єпістоли поминаетъ, въ далматїи бысть єпіскопъ.

Ап Патропъ, єгоже апль въ римстѣй єпїстоли поминаетъ, въ потїолѣ бысть єпїскопъ.

Аз Ермъ, єгоже апль въ римстѣй єпїстоли поминаетъ, въ фїлїппополи бысть єпїскопъ.

Ли Линъ, єгоже апль въ римстѣй єпїстоли поминаетъ, по стомъ петрѣ, апль, въ римѣ бысть єпїскопъ.

Лю Гайи, єгоже апль поминаетъ въ римстѣй єпїстоли, по тїмоѳеи апль во єфесѣ бысть єпїскопъ.

М Фїлологъ, єгоже апль поминаетъ, андреемъ апломъ въ сїнопіи постравленъ бысть єпїскопъ.

Ма Родионъ, єгоже апль поминаетъ, сей въ римѣ со стымъ апломъ петромъ, нерѡномъ оѹсѣкновена быста.

Мв Адкій, єгоже апль поминаетъ въ римстѣй єпїстоли, въ лаодїкіи сурстѣй бысть єпїскопъ.

Мг Іасинъ, єгоже апль въ римстѣй єпїстоли поминаетъ, въ тарсѣ бысть єпїскопъ.

Мд Сасіпатръ, єгоже апль поминаетъ въ римстѣй єпїстоли, во іконіи бысть єпїскопъ.

Ме Тертій, написавый къ римланамъ посланїе, вторый єпїскопъ бысть во іконіи.

Мс Ерастъ, єгоже апль поминаетъ, ікономъ быстъ іерлімскїя цркви: потомъ панеадъ бысть єпїскопъ.

Мз Аполлѡсъ, єгоже апль къ корінѳянамъ поминаетъ, въ кесаріи бысть єпїскопъ.

Ми Кифа, во іконіи бысть єпїскопъ.

Мф Сосѳенъ, єгоже апль поминаетъ, въ колофѡнѣ бысть єпїскопъ.

Н Тихікъ, єгоже апль поминаетъ, и тої въ колофѡнѣ бысть єпїскопъ.

На Епафродітъ, єгоже апль поминаетъ, во андрїакіи бысть єпїскопъ.

Нв Кесарь, єгоже апль поминаетъ, въ драчіи бысть єпїскопъ.

Нг Маркъ, сыновецъ варнавль, єгоже апль поминаетъ, во аполонїадѣ бысть єпїскопъ.

Нд Іисбъсъ, рекомый іоастъ, єгоже апль поминаетъ въ дѣланїихъ, въ елеїфено-поли бысть єпїскопъ.

Не Арофема, єгоже апль поминаетъ, въ листрѣ бысть єпїскопъ.

Нс Климентъ, єгоже апль поминала, глаголетъ: и съ климентомъ, и съ прочими поспѣшники моими, въ средцѣ бысть єпїскопъ.

Нз Онисифоръ, єгоже апль поминаетъ, въ куриніи бысть єпїскопъ.

Тихікъ, єгоже апль поминаетъ, въ халкидонѣ вїѳуніи первый бысть єпїскопъ.

Кіартъ, єгоже апль поминаетъ, въ виѳунѣ бысть єпїскопъ.

Карпъ, єгоже апль поминаетъ, въ берѣ фрачестѣмъ бысть єпїскопъ.

Енодъ, иже по стѣмъ петрѣ, во антиохіи бысть єпїскопъ.

Арстархъ, єгоже апль поминаетъ, во аласіи сурстѣй бысть єпїскопъ.

Маркъ, нарцаемый іоаннъ, єгоже лука въ дѣланїихъ поминаетъ, въ біблѣ бысть єпїскопъ.

Зіна, законникъ, єгоже апль поминаетъ, въ діосполь бысть єпїскопъ.

Филимонъ, къ немѹже апль панель написа єпїстолю, въ газѣ бысть єпїскопъ.

Арстархъ дрѹгій,

Пудъ,

Трофимъ: сїи трє во всѣхъ гоненїихъ, со апломъ панломъ спострадаша: наконецъ въ римѣ ѿ нерѡна царѧ оѹсѣкновени быша.

Оністімъ, скончася въ потїолѣ, тертуломъ єпархомъ римскимъ.

Фортунатъ.

Сіи вси быша єпїкопи во іазыцѣхъ: ѿ нихъ сей стый и треблаженный єпїскопъ дароѳеи тїрскїя цркви бывый написа, и предаде цркви, въ память съихъ апль. ѿ нихъ и панель писаше, глагола: иже прѣжде насъ быша ѿ гдѣ. семъ же никтоже не невѣрѹ: същее оѹш се бысть.

В и́сходѣтъ и́мѣвъ, и́ въ сotвореніи тельца, до лѣтъ соломониҳъ, и́ церквиаго зданиѧ.

Г исповѣданіе выше нѣныя славы и́съ христовы іа́вльшиася емъ, е́же ради и́ побѣнъ бысть каменемъ стефани, благочестии о́спе.

Д и́гненіи црквиемъ ѿ са́гла, и́ въ погребеніи стефани.

А въ нѣмже въ філиппѣ а́пли, мнаги и́сцѣлившемъ въ самаріи.

І симониѣ волхвѣ, въровавшемъ и́ крестившемъ со и́нѣми многими.

А въ нѣмже въ петровѣ и́ іѡанновѣ къ нимъ посланіи, и́ въ сществии ста́гѡ дхя на крешиася.

Ікъ не на мздѣ, ни лицемъ, но стымъ, върою даётся причастіе ста́гѡ дхя.

В въ нѣмже въ лицемъ симоновѣ, и́ лукавомъ егѡ помыслѣ.

Ікъ благимъ и́ върнымъ поспѣшествуетъ въ во спасеніи, іа́въ ѿ бесѣды бывшия на каженици.

Г въ вѣтии съ нѣсѣ званіи пагла на а́пльство христово.

А въ нѣмже въ и́сцѣленіи и́ крешии пагловѣ ѿ а́наніи, по ѿкровенію вѣтию: и́ въ дѣрости егѡ, и́ бесѣдѣ варнавли къ а́пли.

Д и́нені разслабленіемъ, и́ и́сцѣлившемъ въ лідѣ петромъ.

А въ нѣмже въ тавіѳѣ вдоволюбивицѣ, ѹже пѣтръ воскреси ѿ мѣртвыхъ молитвою во іоппіи.

І корнили, єлікъ къ нимъ а́ггль глагола, и́ єлікъ паки къ петровѣ съ нѣсѣ званіи іазыкъ речено бысть.

В въ нѣмже, іакъ призвѣ петра, и́ прїиде къ корнилию.

Паки въ бесѣдѣ, іхже а́ггль свидѣтельствова, и́ повѣствова къ корнилию.

І петрово о́чіеніе во христѣ, и́ даръ ста́гѡ дхя, іже ѿ іазыкъ въровавшимъ.

Ікъ пѣтрѣ по рѣдѣ всѧ бывша по повѣствуетъ а́пли письмомъ прѣвшимъ съ нимъ.

А Тогда и́ варнавъ ѿпѣсти во а́нтіохію къ братіи.

І пророчество а́гавово въ гладѣ вселенстѣмъ, и́ въ плодоносіи къ сѣней братіи во а́нтіохіи.

Іакъва а́пла о́чиеніе ѿ ирода.

В въ нѣмже петрово іатіе ѿ ирода, и́ какъ а́ггль вѣниимъ повелѣніемъ и́зведѣ его и́зъ темніцы: пѣтръ же показався носію братіи, ѿдѣ.

В въ нѣмже и́ въ моченіи стражетъ, потомъ и́ въ погибели нечестиваго ирода.

І опишиеніе варнавле и́ пагле ѿ ста́гѡ дхя въ курѣ, и́ єліка сотвориста именемъ и́съ христовимъ, на волхвѣ єллумъ коренатца.

Пагло во свѣтлое о́чіеніе во христѣ, ѿ закона же и́ ѿ пророкъ повѣствованіе ѿ а́пльское.

В въ нѣмже, іакъ ѿбліченіе словесно.

І преложеніи проповѣдавшихъ во іазыкѣхъ: гоненіе же и́хъ тѣ, и́ въ ѿшествіи во іконію.

Какъ во іконіи проповѣдаша христѣ, мнагимъ же въровавшимъ, и́ изгнаніи бывша а́пли.

І и́сцѣлившемъ рожденіе хромцѣ въ лістѣхъ а́плома, и́ за то мнимыя вѣста въ ѿ гла́въ ѿ тоземецъ.

В въ нѣмже и́ побѣніи каменемъ а́пль ѿ гражданъ.

Ікъ не подобаетъ ѿбрѣзоватися върхюцымъ ѿ іазыкъ, ѿбліченіемъ и́ съдомъ а́пльскимъ.

В въ нѣмже посланіе и́хъ къ іазыкимъ ѿ сохраненіи.

Прерѣканіе пагле къ варнавѣ, марка ради.

І о́чіеніи тѣмоѳеа, и́ въ ѿшествіи пагловѣ въ македонію по ѿкровенію.

В въ нѣмже въ вѣрѣ, и́ въ спасеніи и́бкія жены іоданыни. и́ въ и́сцѣлившай рабыни, и́мѣцей дхѣ пытлии, е́же ради господи е́жъ въша пагла.

І въвшемъ тѣ троє и́ чудеси, какъ върова темнічный стражъ въ тѣ носи, и́ крестися со всѣмъ домомъ своимъ.

Ікъ о́молѣна бывша а́пла тѣ, тогда и́зыдоста и́зъ темніцы.

І распрѣніи бывшемъ въ солѣнѣ проповѣданія ради: вѣжаніе же пагле въ берю, и́ ѿтѣдѣ во а́фіны.

І трѣбциномъ писаніи во а́фінѣхъ, и́ въ філософстѣмъ проповѣданіи, и́ въ благочестии пагловѣ.

І а́кілѣ и́ прѣскілѣ, и́ въ непокореніи корінѳланъ: ѿ благоволеніи же вѣтии, и́ проповѣданіи, и́ въ ѿкровеніи пагла.

В въ нѣмже въ кріспѣ старѣшишъ собора, въровавшемъ со и́нѣми и́бкіими, и́ крестившемъ.

Ікъ распрѣнію воздвигшися въ корінѳѣ, пагле ѿдѣ: пришѣдъ же во ефесъ, и́ побѣдовавъ и́зыде.

І а́полясъ, мѣжѣ словеснѣ и́ върнѣ.

І крешиеніи, и́ въ дарѣ ста́гѡ дхя, даниемъ молитвою паглею въровавшимъ во ефесъ, и́ въ и́сцѣленіи людстѣ.

В въ нѣмже и́ въ синѣхъ скѣниныхъ, іакъ не подобаетъ начинати невѣрнымъ и́ недостойнымъ сѣшимъ вѣры: и́ въ и́сповѣданіи въровавшихъ.

І распрѣніи бывшемъ въ ефесъ на а́плы ѿ димитрия сребросѣцца.

І въхожденіе пагло.

Δι

надписа́нїе гла́въ а́пльскихъ дѣлъ

Въ нѣмже и въ смѣрти и въ воскресенїи єугдію въ молитвою въ траадѣ, и огченїе пастырско къ єфесскимъ попомъ.

Въ нѣмже плаванїе пагле въ єфе́са до кесаріи палестинскїй.

Пророчество агавово въ приклиочшихъ паглу во іерлімѣ.

Подчленїе іаковле къ паглу, та́ко же не мнѣти не штавлѧюща жидомъ ѿбрѣзоватиса.

W бывшемъ безчинїи на пагла во іерлімѣ: и како єго тысацникъ ѿлатъ въ іудей.

Въ нѣмже пагловово огстroeнїе себѣ ради, и званїе єгѡ на апльство.

W ніхже ананїа къ паглу въ дамасцѣ, и въ гавленїи и гласъ вжїи, бывшемъ тогда въ цркви къ немъ.

Иако хотѧ въ сїхъ пагелъ вїти, рѣкъ: іако римланинъ єсмъ, ѿславленъ вїсть.

Елико пагелъ вшедъ въ сонмище пострада, и рече ѹбїе: імльтанинъ єсмъ.

W совѣтъ бывшемъ на пагла въ жидовѣ, и въ исповѣданїи єгѡ къ лѹсю.

Въ нѣмже, іако посланъ вїсть пагелъ ко кнаズю въ кесарю съ вѣнии и книгами.

Тертулово ѿклеветанїе на пагла, и ѿвѣтъ пагловъ предъ воевѣдою.

W филіпповъ измѣнени, и въ фистовъ введенїи, и въ испытанїи же пагловъ, и въ штавленїи.

Агріппово и вернїкіно пришествїе, и вопрошенїе въ паглѣ.

Въ нѣмже ѿвѣтъ пагловъ въ законѣ и вѣрѣ єгѡ, и въ воззванїи єгѡ во благовѣствованїи.

Иако ничимже ѿвѣдитъ іудей пагелъ, агріппа рече фистъ.

Плаванїе пагле въ римъ, вѣдами многими и великими исполненно.

Въ нѣмже и огченїе пагле къ сѣцымъ съ нимъ, и огнованїи спасенїя.

Морскамъ вѣдѣ пагла, и како спасенъ вїсть въ мелитийстѣмъ ѿтоцѣ: и колика чудеса сотвори въ нѣмъ пагелъ.

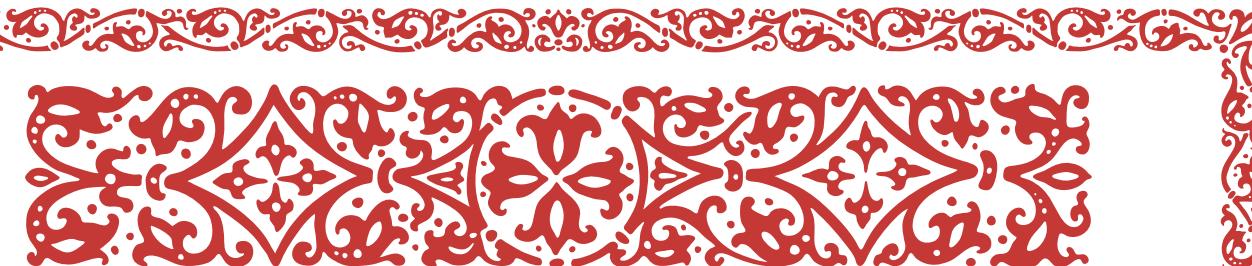
Како въ мелита въ римъ прїде пагелъ.

W весядѣ пагли, та же въ римѣ, ко іудеямъ.

Гла́въ оўбѡ всѣхъ лѣ, посла́дюющиихъ же ймъ ми,
та же ймѣтъ знаменїя червлѣнаа історіи дѣлъ апльскихъ.

Сказанїе

Сказанїе извѣстное посланїя написаннымъ въ книзѣ сей.

Первое, дѣлъ ст҃ыхъ апль.

Потомъ посланїе соборныхъ, седьмь:

Іаковле соборное посланїе, едино.

Петръва соборнаа посланїа, два.

Іѡанниша соборнаа посланїа, три.

Іѡдино соборное посланїе, едино.

Стагъ апла пагла посланїа различна суть дї.

Къ римланимъ посланїе, едино. **А**

Къ корінѳианимъ посланїа, два. **В Г**

Къ галатамъ посланїе, едино. **Д**

Къ єфесеемъ посланїе, едино. **Е**

Къ филипписемъ посланїе, едино. **Ѕ**

Къ колоссакамъ посланїе, едино. **З**

Къ соліманимъ посланїа, два. **И Ф**

Къ тимоѳею посланїа, два. **Т АІ**

Къ титу посланїе, едино. **ВІ**

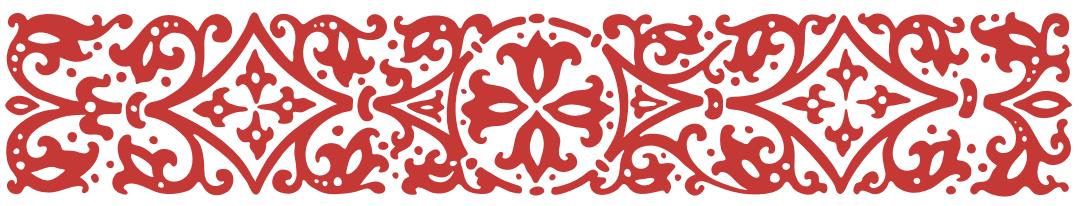
Къ филимону посланїе, едино. **ГІ**

Къ євреемъ посланїе, едино. **ДІ**

Въ лѣто 554, ѿглавленъ вїсть апль въ исаии монаху, и ѿкрыты выша сбѣшты, и недѣли, и понедѣльники, и втѣрники, и среды, и четвергки, и пятки, дабы раздѣло было на скорѣ извѣстенїе, та́ко же и по мѣсяцамъ аплы ст҃ымъ: и посланїе ѿкладъ писана, и кимъ написана выша.

Сказанїе

Сказа́ніе дѣланій апльскихъ,
спи́санныхъ сты́мъ апломъ и є́глістомъ лукою,
по лѣтѣхъ мнозѣхъ стрти гдни.

Лѣ книги, дѣланія апльска наричутся, ёлма же дѣланія апльска содер-
жатъ. Повѣдалай же єсть лукѣ є́глістъ, аントюхіанінъ сый ро́домъ, врачъ
же хитростю, хождаше со аплы, паче же съ пагломъ, и вѣ́дый воистиннѣ
пишетъ.

Повѣдаетъ же, како аглоу подемшиымъ, вознесёса гдь, и бывшее про-
литїе стаго дха въ пентекостїи, на аплы же и на всѧ бывшимъ тогда тѣ:
возставленіе же матѳіево, во іѡды мѣсто предателю, и остроеніе седми
діаконъ, и избраниe паглово, ёлику пострада, и ѿшествїе єгѡ въ римъ.
и ёлка сотвориша чудеса апли, молитвою и вѣрою хрѣтою.

Аплемъ же имена суть сїл: Первыи симнъ, нарицаемый пѣтръ, и андрей
брать єгѡ, іакувъ зеведеовъ, и іѡаннъ братъ єгѡ, фїліппъ, и варфоломей,
фѡмъ, и матѳій бывый мытникъ, іакувъ алфеевъ, и симнъ кананітъ, и іѡда
іакувль, и матѳій причтенный ко єдинонадеслатимъ, во іѡды мѣсто предателю.
Остроеніиыхъ же діаконъ имена суть сїл: стефанъ, фїліппъ, прохоръ и ніканоръ,
тимнъ, и парменъ, и николай. посемъ прїятъ бысть и пагелъ, избранный
сосѣдъ: сихъ же апль знаменія и чудеса, та же сотвориша суть сїл.

ДѢЛАНІЯ АПЛІ

списана сты́мъ апломъ и є́глістомъ лукою.

Гла́ва пе́рвам.

Лѣвое оўш слово сотвориҳъ ѿ всѣхъ, ѿ фео-
фїле, та же начатъ іисъ творити же и оучити,
Даже до днѣ, вонъже заповѣдавъ аплемъ дхомъ
сты́мъ, та же избра, вознесёса: Пред нимиже
и постави сеbe жива по страданїи своёмъ, во мнозѣхъ
[истинныхъ] знаменіяхъ, дѣньми четыредесатыми іавлѧ-
са имъ, и глаголл та же ѿ цртвии вѣїи. Съ нимиже
и іадый, повелѣ имъ ѿ іерліма не ѿлчатисѧ, но
ждати ѿбѣтованія ѡча, єже слышасте ѿ менѣ: Іаку
іѡаннъ оўш крестилъ єсть водою, вы же имате
креститисѧ дхомъ сты́мъ, не по мнозѣхъ сихъ днехъ.
Они же оўбо сошедшесѧ, вопрошахъ єго, глаголюще:

Во сѣю и величю недѣлю пасхи:

И на вознесеніе днѣ.

гдѣ, ѿщѣ въ лѣто сїе оѹстроѧши царствїе іїлево;
Рече же къ нимъ: ибѣсть вѣше разѹмѣти времена
и лѣта, таже Оѹзъ положи во своєй влѣсти: Но прї-
имете силь, нащедшь стомъ дхъ на вы: и бдите мѣ
свидѣтели во іерлімѣ же и во всѣй іудеи и самаріи,
и даже до послѣднихъ земли.

И сїа рéкъ, зрáшымъ юмъ, взáтса: и ѿблакъ подáтъ
егò ѿ очию ихъ. И та́кѡ взирающе бáхъ на нéбо,
и д8щ8 ємъ, и сè м8жа два́ ста́ста пред нýми во
одéжди вълѣ, а́же и рекоста: м8жїе галїлéистїи, что
стоитъ зра́ще на нéбо; сей юсъ вознесы́ися ѿ васъ
на нéбо, та́кожде пройдётъ, и мже ѿразомъ видѣстъ
егò и д8ща на нéбо.

Огда возвратиша сѧ во іерлімъ ѿ горы нари-
цаємыя єлеѡнъ, іаже єсть близъ іерліма, сѹбвѣты
імѹшїја путь. Конецъ вознесенїю.

И єгда внидоша, взыдоша на горнице, идѣже блажи
пребывающе, пётръ же и іаковъ, и іоаннъ и андрей,
фліппъ и фома, варѳоломей и матѳей, іаковъ алфейовъ,
и симонъ зилотъ, и іуда іаковль. Си вси блажи тво-
плище единодушно въ молитвѣ и моленїи, съ женами,
и мрею матрію іисовою, и съ братію єгѡ. И во дни
тыла, воставъ пётръ посредѣ ученикъ, рече: [бѣ же
именъ народа вѣтъ, іаку стѣ и двадесѧтъ:] Може

Въ понедѣльникъ свѣтлыя недѣли:

Бо дні **О**ны, возвратиша **а**пли

卷之三

卷之三

Се́й о́убв стажа́ се́лò ѿ мзди непра́ведныя, и́ ниць
бы́въ, прошѣдесѧ посредѣ, и́ излї́сѧ всѧ о́утро́ба
ეгѡ. И́ разѹмно бы́сть всѣмъ живѹщимъ во іерли́мѣ,
іакѡ нареши́сѧ се́лѹ томѹ своімъ и́хъ азы́комъ, аке-
дама, єже єсть се́лò кро́ве. Пи́шетъ бо сѧ въ кни́зѣ
ψаломстѣй: да бѹдетъ дво́ръ егѡ пѹстъ, и́ да
не бѹдетъ живѹщагѡ въ нёмъ, и́ епі́скопство егѡ
да прї́метъ и́нъ.

Чтіь понедѣльникъ:

Подобаєтъ оубо ѿходившихся съ нами мѹжей, во всмко лѣто, въ нѣже вниде и изиде въ насы гдѣ тисъ: Наченъ ѿ крещенїя іѡаннова, даже до днѣ, воньже вознесесам [на небо] ѿ насы, свидѣтелю воскренїя єгѡ быти съ нами єдиномъ ѿ сихъ. И поставиша два, іѡсифа, нарицаемаго варсаву, иже нареченъ бысть іѡстъ, и матѳіа. И помолившеся, рѣша: ты, гдї, сердцевѣдче всѣхъ, покажи, єгоже избралъ еси ѿ сею двою єдинаго, Пріяти жребій служенїя сегѡ и апостолства, и з негоже испаде іѡда, ити въ място свое. И даша жребія има: и паде жребій на матѳіа, и причтенъ бысть ко єдинонадесати апостоламъ.

Конéцъ понедéльникъ.

Глава втора.

ЕГДА скончавашася дніе пятьдесятницы, вѣша вси [апли] єдинодушно вѣспѣ. И бысть внезапъ съ небесе шумъ, таکо носимъ дыханію борнъ, и исполни вѣсь домъ, идеже бахъ сѣдаше: И явиша сѧ раздѣленіи языцы таکо Огненни, сѣде же на єдиномъ кѹемждо ихъ. И исполнишася вси дхя ста, и начаша глаголати иными языками, таکоже дхъ дааше имъ провѣщавати. Бахъ же во іерлымъ живущий іудеи, можиѣ благоговѣйніи ѿ всегда языка, иже подъ небесемъ. Бывшъ же гласъ семъ, сидѣша народъ и сматеся, таکо слышахъ єдинъ кѹемждо ихъ своимъ языкомъ глаголющими ихъ. Дивляхъся же вси и чудахъся, глаголюще дрѣгъ ко дрѣгъ: не се ли вси си суть глаголющии галелѣане; И како мы слышимъ кѹемждо свой языкъ нашъ, въ нѣмже родиХомся; Параѳлне, и мидлне, и єламите, и живущий въ месопотамии, во іудеи же и каппадоки, въ понти и во асии, Во фругии же и памфилии, во єгиптѣ и странахъ ливии, таже при күрини, и приходящи римлне, іудеи же и пришельцы, крити, и аравлане, слышимъ глаголющими ихъ нашими языками величю вѣя.

Конецъ пятьдесятницы.

Оужасахъ же ся вси, и недоумѣвахъся, дрѣгъ ко дрѣгъ глаголюще: что оуби хотетъ си быти; Ини же ругающеся глаголахъ: таکо вѣномъ исполнени суть.

Въ недѣлю ию: Во днѣ Оны, єгда

сѧ

вѣ

г

д

е

з

и

ж

и

т

ай

ві

ти

и

е

и

з

и

ж

и

ка

кв

кг

и

и

и

за

а

а

за

е

е

тавъ же пѣтръ со єдинонацатьми, воздвиже гласъ свой, и рече имъ: можиѣ іудеисти, и живущи во іерлымъ вси, сиѣ вѣмъ раздѣмо да будетъ, и виновните глаголы мои: Не бѣ, таکоже вы непрѣдете, сиѣ пїлни суть: есть бо часъ третій днѣ. Но сиѣ есть реченое пророкомъ іѡилемъ: И будетъ въ послѣднїа днї, [глаголетъ гдѣ,] и злѹю ѿ дхя моегѡ на всакъ плоть, и прорекутъ сынове ваши, и дщери ваши, и юноши ваши видѣнїа озрятъ, и старцы ваши сѡнїа видятъ. Ибо на рабы мои, и на рабыни мои, во днѣ Оны и злѹю ѿ дхя моегѡ, и прорекутъ. И дамъ чудеса на небеси горѣ, и знаменія на земли низъ, кровь, и Огнь, и кдреніе дыма. Солнце преложится во тьму, и луна въ кровь, прежде дѣже не прйти дню гдню великомъ и просвѣщенномъ. И будетъ, всакъ, иже аще призоветъ имѧ гднѣ, спасется.

Конецъ вѣторникъ.

Можиѣ иудеисти, послышайте словесъ сихъ: иса назареа, можа ѿ бга извѣствованна въ васъ сілами, и чудесы, и знаменіи, таже сотвори тѣмъ бгъ посредѣ васъ, таکоже и сами вѣсте: Сего нарекованымъ совѣтомъ и проразмѣнѣемъ вѣтимъ

Во вѣторникъ свѣтлыя недѣли:

Во днѣ Оны, ставъ пѣтръ

Въ среду свѣтлыя недѣли:

Во днѣ Оны, рече пѣтръ къ людемъ: можиѣ